

men at Dansk Folkeparti også vil stå fast på det. For Dansk Folkeparti har jo rent faktisk på det område sikkert også et afgørende ord at skulle have sagt i forhold til, hvordan en etårig fleksibel barselorlov bliver udformet sammen med Socialdemokratiet, som jo også har sagt, at de vil fastholde børnepasningsloven.

Kl. 13.45

Derfor er Dansk Folkepartis melding vedrørende børnepasningsloven helt afgørende. Skrider Dansk Folkeparti i svinget på det punkt dér, så har vi ikke længere nogen børnepasningslov. Det er fakta. Så jeg takker derfor fru Pia Kjærsgaard for svaret. Jeg håber ikke, at det bare bliver som et udgangspunkt for Dansk Folkeparti i forhandlingerne, men at det er et krav, og at man står fast, for så er den der: 1 års fleksibel barselorlov plus børnepasningsloven.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Jeg lyttede meget nøje til, hvad fru Pia Kjærsgaard sagde om Dansk Folkepartis principper og prøvede at måle dem op imod det, vi har i Den Særlige Pensionsopsparing. Der har vi jo en ordning, hvor vi betaler en skat. Så siger fru Pia Kjærsgaard, at det skal man gøre, og så skal man dele ud til dem, der har mest brug for det.

I Den Særlige Pensionsopsparing har vi valgt at dele ud i lige store beløb til alle, der har tilknytning til arbejdsmarkedet og ikke i forhold til, hvad der er indbetalt. Jeg går ud fra, at med de principper, fru Pia Kjærsgaard hylder, kan vi roligt regne med, at skal der ske ændringer i Den Særlige Pensionsopsparing, er det i hvert fald i stik modsat retning af det, regeringen foreslår, hvor man vil tage fra dem, der har lidt, og give tilbage til dem, der har meget. Fru Kjærsgaard taler for det modsatte synspunkt. Måske var det klogeste at bevare ordningen, som den er.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Der må vi jo se, om man kan finde frem til noget med de partier, som i sin tid indgik i denne her ordning, eller hvor VK-regeringen vil forhandle.

Det, jeg bare skal sige, er, at hr. Mogens Lykketoft er anderledes ærlig nu. Dengang man indførte det, kaldte man det jo en pensionsopsparing. ... (Afbrydelse af Mogens Lykketoft). Jo, man gjorde. Det kan jeg meget tydeligt huske, for der var ved at blive udskrevet valg den aften. Det husker jeg meget, meget tydeligt. Det blev

der ikke alligevel, fordi regeringen desværre kom igennem med sit forslag.

Nu kalder man det så pensionsopsparing. Altså, man ændrer sig som en kamæleon i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Nu kan jeg godt forstå, når man har været med så mange år, som fru Pia Kjærsgaard og jeg har, at man kan komme til at blande årene sammen.

Men det, vi taler om, er to forskellige ordninger. Med hensyn til Den Midlertidige Opsparing, som blev vedtaget herinde i 1997 for at holde orden på finanspolitikken, var regeringen nødt til at søge sit flertal hos Venstre og De Konservative, og derfor fik man en ikkesolidarisk ordning.

Det, SR-regeringen kom igennem med det følgende år, var en reelt skattefinansieret, omfordelt, solidarisk og permanent pensionsordning, der forbedrer grundvilkårene for de folkepensionister, der har mindst ved siden af. Det er den, VK-regeringen nu vil ødelægge, og jeg må appellere til fru Pia Kjærsgaard – på baggrund af de principper, hun selv har redegjort for, at hun støtter – om at forhindre, at det sker.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg skal bare henvise til den skriftlige fremsættelse af 2. juni 1998 af den tidligere arbejdsminister Ove Hygum, hvor der står:

»Regeringen foreslår derfor, at Den Midlertidige Pensionsopsparing gøres permanent. Den Særlige Pensionsopsparing videreføres grundlæggende efter samme principper.«

Sådan var det. Man kaldte det altså en pensionsopsparing. Det lyder til gengæld også lidt mere charmerende, det kan jeg godt høre.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Pia Christmas-Møller som ordfører.

Pia Christmas-Møller (KF):

Vælgernes tale den 20. november var, som hr. Mogens Lykketoft sagde det, befriende klar. Tålmodigheden med og tilliden til den gamle regering var simpelt hen brugt op. Man ville have en ny, borgerlig regering, som man kan have tillid til vil sætte hensynet til mennesket over systemet. Ikke bare i ord, men også i handling. Man krævede simpelt hen et systemskifte. Man krævede et lederskab med nye tanker, ideer, løs-